

Аутор
Меланија
А. бивша
ученица
Школе
српског
језика
СВЕТИ
САВА из
Кичинера

Моја Школа

Моја школа изгледа као свака друга. У ходницима су поређани ормарићи. Много врата се види са сваке стране, и доста трче тамо амо без стајања. Али, ипак нико не зна како је различита од других школа. Свако зна свакога у овој школи. Већина нас се добро дружимо. На паузи сви или причају, харају, или играју нека спорте. Када је у жина, Нико не седи сам, Сви имају некога да седи поред, или. Моја школа није богата, ни велика, ни атлетична. Али ученици су много талентовани. Ми играмо неку ватру у среду што нас гледа да повојидимо. Али шта би ми могли да побједимо ако су друге школе волве, брже и јаче. Па, моја школа жели више да побједи зато што смо талентовано губили. Промете парадне у фудбалу, били смо најгори из субили смо свичу утакмицу. После тога, ми смо се тако трудили да смо на крају сезоне, освојили прво место. И без тога, наша школа није досадна. Свако дете зна својег учитеља, и супротно. Учитељи се брину за децу, и спреме их за идну годину. Да знате, наша школа је више породица него школа. Али, и ако звучи супер, моја школа изгледа као свака друга.

Никола
С. бивши
ђак Школе
српског
језика
СВЕТИ
САВА из
Кичинера

Иде Јесен

Иде, иде јесен.
Јадне липе младе,
шта ли ће да раде!
Шта ли ће да раде
сребрнастосиве
крај потока иве!

Шта ли ће да раде
високе тополе
кад остану голе!
Чим ће да се бране
храстови у гори
кад јесен захори!

Кад јесен захори,
чим ће да се бране
старе букве гране!
Чим ће да се бране
од јесени строге
шумице убоге!

Десанка Максимовић

Једрилице

Два кувана јаја (пресечена на пола)
Четири чачкалице (за јарбол)
Качкавал (за једра)
Листови салате

Никола ДРАГАШ, ДВОБОЈ